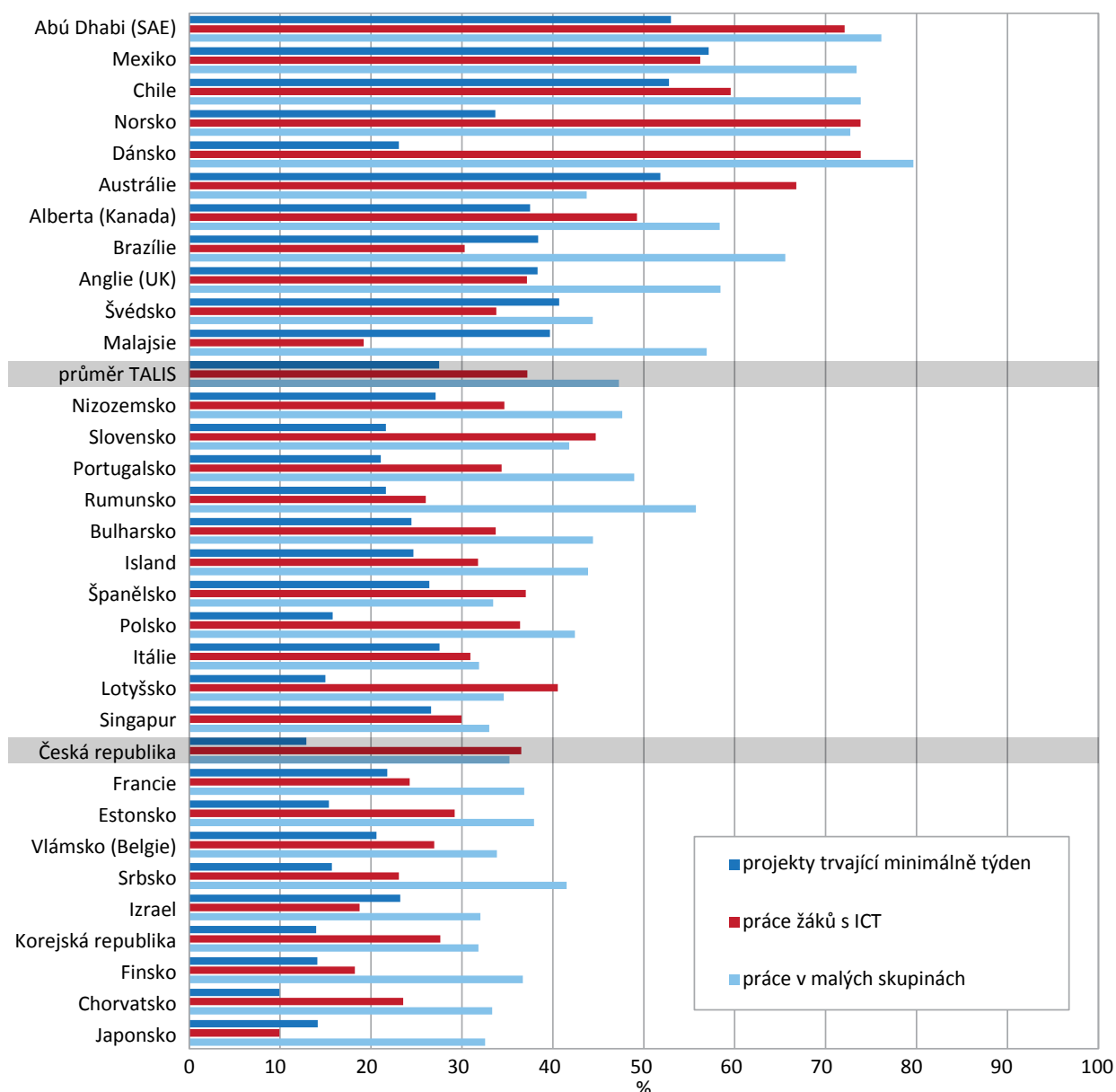

Graf č. 31: Podíly učitelů, kteří využívají uvedené způsoby často či (téměř) ve všech hodinách

Největší rozdíly mezi zeměmi byly identifikovány u využívání ICT při výuce. Zatímco v Abú Dhabí (Spojené arabské emiráty), Dánsku a Norsku pracuje více než 70 % učitelů často se žáky při výuce s ICT, v Japonsku takto odpovědělo jen 10 % učitelů, a naopak největší podíl učitelů uvedl, že tuto metodu (téměř) nevyužívá (60 %). V Abú Dhabí (Spojené arabské emiráty), Dánsku, Mexiku a Norsku také více než 70 % učitelů často využívá práci žáků ve skupinkách; ČR se spolu s Japonskem řadí mezi země, kde je tento podíl kolem třetiny⁴⁰, a Japonsko též zaznamenalo nejvyšší podíl odpovědí, že tento způsob výuky učitelé (téměř) nevyužívají (19 %; v ČR je to 6 %). Nakonec ČR patří mezi země s nejnižším podílem učitelů, kteří dle své výpovědi s žáky při výuce často pracují na projektech, jejichž vyřešení trvá minimálně týden (nižší podíl je jen v Chorvatsku). Na druhou stranu však 71 % učitelů v ČR alespoň někdy tuto metodu při výuce využívá. V osmi dalších zemích třetina až více než polovina učitelů (55 % v Japonsku) tuto metodu nevyužívá (téměř) nikdy.

Celkově lze konstatovat, že v Abú Dhabí (Spojené arabské emiráty), Austrálii, Chile, Dánsku, Mexiku a Norsku byly alespoň dva z těchto aktivizujících způsobů výuky často využívány nadpoloviční větši-

40 Nejmenší podíl (32 %) zaznamenala Itálie, Izrael a Korejská republika.